POKROK ZÁPADU,

Týdenník politický poučný a zábavný,

pro

Čechoslovany Americké.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

Předplatné pro Spoj. St. [illegible] $1.50 na rok — DO EVROPY $2.00 ročně.

Zásilky peněz [illegible]

[illegible]

Do „POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"
"PROGRESS OF THE WEST"
Independent republican journal published in Bohemian Language in the United States, with a general circulation in nearly all the States and Territories and principally in the West.

J. Rosický, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING.
Local notices 15 cts. per line for 1st insertion.
Standing advertisements:
One inch a year [illegible]
[illegible]

Larger space by special contract.

Office 138 Farnham Street, Omaha.

Omaha, Neb., 24. září 1879.

Politická situace.

Letošní volby jsou pouze místní. Však proto přece mají důležitost národní. Strany mohou z nich čerpati, jak asi dopadnouti mohou příští volby presidentské dle toho zdali se sílejí neb slábnou. Volby příští rok budou nepochybně velmi tuhé. Oběma stranám bude se jednati buď o udržení se, buď o zabynutí. Pakli že demokratická strana pomocí celistvého jihu zvítězí, postará se o to, aby pro budoucnost získala si na severu všechny státy dosud pochybné. Toho docílí lehce. Když by měla v ruce veškeré úřednictvo, dovedla by se známou u ní bezohledností toho ve prospěch svůj využitkovati a státy severní nyní pochybné staly by se rozhodně demokratickými a slabě republikánské pochybnými. S pomocí pak celistvého jihu stala by se strana ta po mnoho příštích roků nepřemožitelnou. Pakli však nezvítězí, může očekávat, že až přikročí se po příštím čítání obyvatelstva k novému spravedlivějšímu roztřídění zastupitelstva kongresu, umenšeno bude zastoupení celistvého dem. jihu a valně zvětšeno zastoupení republikánského severozápadu. Jelikož i volba presidentská spočívá (co do počtu volitelů) na zastoupení v kongresu, stane se stav demokracie beznadějný, kdyby sever zůstal tak republikánským jak jest. To uznávají obě strany a proto hotoví se k zápasu tuhému; proto letošní volby ač pouze místní neb státní, mají důležitost národní, an okazují, na kterou stranu vítr vane.

Dosavadní výsledky volby v Kalifornii a Maine i výhlidky v Ohio a New York, kteréž státy všechny byly letos více méně pochybnými, příznivy jsou republikánům. V prvních dvou zvítězili a v druhých dvou mají silnou naději, — kterouž i listy demokratické neupírají. Z toho jest patrno, že strana republikánská, která po velké své porážce v roku 1874 stále opět se sesiluje, ve směru tom pokračuje. Co je toho příčinou? New Yorský Herald končí trefně úvahu svou o situaci v New Yorku následovně: "Pakli demokraté opět poraženi budou, bude to dlužno ne odtržení Tammany, které nezpůsobí velkou ztrátu, nýbrž to, že demokratická strana tak sebe přetížila nepravými účely, tak že úplně ztratila důvěru lidu a způsobila, že voličové přehlížejí skutečné dobro jež způsobila a pamatují na její poklesky a chyby, mezi nimiž hlavní je nesmyslné povzbuzování "solidního jihu."

Co tuto Herald praví o New Yorku, to platí plnou měrou o zemi celé. Před 6 roky oslabena byla strana republikánská odstoupením mnohých, kteří vidouce správu Grantovu dopouštěti se mnohých chyb, uvěřili demokratické straně a opravy v ní hledali. Z takových většina poznala, že se v očekávání svém mýlili. Sliby úspor zůstaly plané, neboť za minulý rok povolil kongres více výloh, než republikánský kongres v letech 1870, 71, 72 neb 1875. Opravy v úřadnictvu, kdekoliv kongres ovládá, neprovedeny žádné, naopak místa úředníků v sněmovně poslanců i senátu rozdávány posud co odměna a z toho lze souditi na hospodaření jaké by zavedeno bylo, kdyby veškeré úřadnictvo pod správu demokratickou přišlo. V ohledu celním a obchodním neučiněny žádné nemí prospěšné změny. Vůdcové demokracie jsou z většiny ti, jenž před málo ještě roky byli největší nepřátelé Unie. Demokratický kongres, který jest demokratickým proto jen, že potlačena jest jedna celá veliká třída voličstva na jihu, způsobil zvláštní zasedání a tím i zvláštní výlohy proto jen, aby odstranil dohlídku při národních volbách a otevřel tak podvodu dvéře do kořán. Demokracie na jihu, která ve straně té tvoří převážnou většinu, počíná si tak spupně a despoticky, že jednání její jest posměchem na svobodu a volnost. Snahy většiny demokratické nesou se tím směrem, aby ve finanční pořádek uveden byl zmatek, který musil by vésti k obnovení krise průmyslové a obchodní. To jsou některé z hlavních příčin, proč uvědomělí voličové počali se opět vraceti ku straně republikánské, tak že zrůstá naděje že vzdor celistvému jihu, demokracie na příští rok vítězství nedosáhne.

Jaký je rozdíl mezi demokraty a republikány.

I.

Historický rozhled!

(Dokončení.)

Z tohoto úryvku řeči Henryho jest patrně viděti trojí: předně jak sobě asi předkové demokratů nynějších představovali spojení mezi státami a unií; za druhé, že ten spor o tuto "suverenitu států" byl hned na počátku nynější ústavy, tak že tato nebyla—jak se mnozí domnívají přijata nadšeně a jednohlasně, alebrž, jak to i později uvidíme, přes veliký a houževnatý odpor veliké strany, tak že jenom autorita jména Washington tomu dílu vymohla platnost — a za třetí, že ústava nynější byla skutečně již samými tvůrci jejími pracována jakožto PROTIVA dřívějších "článků konfederace", to jest, že do jisté míry zrušovala bývalou "suverenitu států" a stavěla na její místo "supremaci unie." Chci ale tato fakta ještě sesíliti, ač Henry byl muž vynikající, tak že hned na to — a snad PRÁVĚ PROTO, an tak smýšlel — byl volen skoro aklamací za guvernera svého státu.

HAMILTON, člen onné ústavodárné konvence ze státu New York, pravil v sezení dne 8. června 1787:

"Moc ústřední, vše jedno jakou má formu, musí, pakli že se má udržovati při životě, suverenitu států jednotlivých zrušiti; a když se to nestane, musela by sama se rozplynouti v této. Dva suverenní útvary nemohou na žádný pád trvati vedle sebe na té samé půdě."

Vyslanec pennsylvanský Wilson byl ještě dne 20. června prvním stoupencem svrchovanosti států jednotlivých, avšak druhého dne — jak pravil — "započal tu věc poznávati s jiné stránky" a nemohl spatřiti nikdež, žeby svrchovanost vlády spolkové byla pro státy jednotlivé nebezpečenstvím; na opak ale spatřoval, že bude SAMA TATO ÚSTŘEDNÍ VLÁDA VE STÁLÉM NEBEZPEČÍ usurpace se strany států, kdežto Madison (z Virginie) viděl, že jest o mnoho méně nebezpečí aby si přechmaty dovolovala tato vláda ústřední, nežli že to budou činiti státy naproti moci její, a za druhé, že takové přechmaty se strany ústřední jsou vždy o mnoho méně nebezpečny, než by byly takové se strany jednotlivých států. —

A když nadzmíněný Patrick Henry naproti nové ústavě ony své námitky vznášel, jak mu bylo odpovídáno se strany její stoupenců? Tvrdili snad, že to dílo tu "suverenitu" států jednotlivých neruší? Zapírali to? Nikoli, hlásali zřejmě, že to není dílo států co svrchovaných těles, nobrž dílo národa přímo, dílo obyvatelstva států, jenž mluví mimo mezi svého ústroje státního. Sám Washington hlásal, že ta ústava má účel: "SJEDNOTITI NÁROD," — a tak vidíme tehdy dvě strany, federalisty v čele s Washingtonem a ANTIFEDERALISTY, kteří ale se raději nazývali "republikány", v jichž čele stáli Patrick Henry a Jefferson, byly to strany, z nichž prvější zastávala vládní soustavu o nejvyšší moci v Unii, co zatím druhá prohlašovala unii toliko za stvůru a prostředek států, tak že tyto by byly pány a ona jen služebnicí—byli to, zkrátka řečeno, strany těch samých různých principů, jako jsou za nynější doby republikáni a demokraté.

II.

Suverenita států po přijmutí nové ústavy.

Ústava nová, ta samá, pod níž žijeme ještě i dnes, nabyla platnosti své roku 1789. Než ačkoliv její odpůrci dobře znali její význam co soustředí vlády, a ač viděli, že jest přijata i přes veškerý jejich odpor, přece se nezřekli svých zásad poražených; na opak, vedli ten samý boj dále i při platnosti toho díla. Thomas Jefferson, jenož smýšlení té ústavě protivné bylo známo, dlel co vyslanec v Paříži, nebera v propagandě zdejší žádného přímého podílu. A jelikož tehdy nebylo ještě telegrafů a tak rozšířeného tisku, aby se vše ihned vyvracelo, svrhla se veškerá zuřivost těchto stoupenců státní suverenity, totiž "republikánů", na osobu Washingtona, kterýž se stal jich terčem. Vydání "zákona o vapourách," kterýž úředníkům spolkovým poněkud bral v ochranu jejich čest naproti bezuzdnému hanobení se strany protivné, vlil ještě oleje do ohně. Řeknu to však zkrátka: agitace tato konečně zvítězila, tak že strana federalistická klesla a roku 1797 nastolen byl již president oposice, totiž John Adams.

A nyní dejme pozor na jistou věc, kteráž se nám s tohoto jeví: hned od toho času, kdy tento nový president zásad suverenitních nastoupil, započalo se vládnouti ve smyslu toho směru — a roku 1798 vidíme již nový stát Kentucky vystupovati na veřejnost s jakýmsi prohlášením, kterýmž se úplně zase obnovovaly dřívější "články konfederace", a duch ústavy nové, vládu soustřeďující a činící od států nezávislou, docela odbazoval. Ano, později vyšlo na jevo i to, že tyto RESOLUCE KENTUCKÉ, jež dějiny chovají pod názvem "Resoluce z roku 1798," sestavoval SÁM THOMAS JEFFERSON, kterýž hned na to byl také zvolen za presidenta.

"Resoluce" ty jsou příliš památny a výmluvny, než abych je opomenul; aspoň uvedu z nich článek jeden, jelikož se týká našeho zástoje.

Článek tento zní následovně:

"My prohlašujeme (to jest konvence státu Kentucky), že ony rozličné státy, z nichž Spojené Státy Ameriky se skládají, se nespojily na zásadě bezvýminečného podrobení pod vládu všeobecnou, nobrž jen tak, že utvořily smlouvu, zvanou "ústava pro Spojené Státy," a touto jistou společnou vládu pro jisté zvláště vyjmenované účele, a na tuto vládu že přenesly jenom jistá zvláště naznačená práva, kdežto vše ostatní, takto nevyjmenované si každý stát ponechal sám pro sebe, dle čehož tedy vláda spolková vždy, kdykoli se některého z oněch nevyjmenovaných a na ní nepřenešených práv uchopí, jedná nekonstitučně a neplatně; dále

PROHLAŠUJEME, že k oné smlouvě přistoupil každý stát co STÁT, co dokonalá strana, tak že jemu naproti státy ostatní tvoří stranu druhou, a vláda spolková že tudíž není oprávněna rozhodovati výhradně o rozsáhlosti na sebe vznešených oprávnění, jelikož by takové rozhodnutí činilo vládní moci vůli vlády a nikoli vůli ústavy, nobrž že tak jako při všech smlouvách mezi mocnostmi, ne majícími žádného společného soudce, každá z těch stran má stejné právo rozhodovati sama pro sebe, a to sice nejenom o tom, co je a nebo není přechmatem, nobrž i v tom, kdy a jak by měla své zájmy hájiti; dále

UZAVŘENO, že všecky zákony spolkové vlády, kteréž nejsou jasně a zřejmě na tuto vládu odkázány sudto písmenou nebo duchem ústavy, jsou neplatné."

Aj, není v těchto "resolucích" obsažen způsob vlády zrovna tak samostatných a žádné vyšší moci podrobených států, jako je tvořily v době předústavní "články konfederace"? A strana, kteráž toto prohlášení učinila, je s nynější demokracií jedno a to samé.

Roku 1799, tedy za rok později, vydal podobné resoluce stát Virginia, vše při parádách a Jeffersonem — a za rok na to byl Jefferson zvolen za presidenta.—

Však bylo by marné zde vypisovati, jak se strany rozličně vůči této otázky chovaly průběhem asi 25 roků, jelikož se napotom, jsouce splateny, ani jedna ani druhá nedržela důsledně svého. Každá z nich vyložila si to vždy tak, jak toho žádala právě její výhoda, až konečně nadešel rok 1832, když se obě strany zase uchýlily v svá místa a když zásada suverenity států jednotlivých na jedné, a zásada svrchovanosti unie na druhé straně přišly do srážky.

(Dokončení bud.)

NOTICKY.

O novém řádu "Jan Hus" čís. 47 Č. S. P. S., který v New Yorku tyto dny uveden byl, čteme v D. L. "Nový řád Jan Hus již v klubu odbýval v College Pointu zábavu, jednu z nejzdařilejších a tato instalační byla taktéž takovou. Nové toto číslo řádů Č. S. P. S. bude nejsilnějším ze všech zdejších, neboť klub čítal již na 100 údů. Doufáme, že nový řád se stane hodným jména mistra Jana Husa a že i celé Jednotě Č. S. P. S. jim přibyl nejen mocný, nýbrž i horlivý člen v tomto novém čísle."

‡ Hlasu Jednoty Svobodomyslných, redigovaného prof. L. Klácelem, vyšly čís. 14 a 15 roč. VII.

‡ Nové dílo přeložil prof. Ladimír Klácel, které co nejdříve vyjde nákladem p. A. Novák 433 Milwaukee St., Milwaukee Wis. Jest to "Bible biblí" a neb "dvacet sedm zjevení božích." Spis ten obsahovati bude 40 kapitol a stojí 75 centů nevázaný a 1.00 vázaný.

‡ Dělnické Listy dosud nepoučily své čtenáře, že pronesly vědomě pouhou lež, a to z chlebařství, když tvrdily o redaktoru Pokroku Západu že je jednatelem pozemků. Vyjíždí si opět na Pokrok Západu s obyčejnou jejich zbraní, lžemi a nadávkami; nechceme s nimy mít co dělati, dokud své lži neodvolají.

‡ Rozervanější stranu než je demokratická na severu nelze si pomysliti. Poražena v Californii; zničena v Maine; na kusy roztrhána v Massachusetts; nejednocena v Ohio kde Ewing a Thurman o předáctví zápasí; na kordy v New Yorku: Jaký div že orgány její trhají roucha své a posýpají hlavy popelem. Strana republikánská naproti tomu jest svorná a hledí s důvěrou budoucnosti vstříc.

‡ Sekretář Evarts prý onehdy pravil ve Washingtonu: "Jih započal revoluci a stratil vše mimo čti; jih šel do kongresu a ztratil všece co mu po rebelii zbylo." Trefně řečeno.

‡ Ohioská demokracie napíná všeckeré síly, aby zvítězila v nastávajícím zápase. Minulý týden hledal výbor pomoci u Národního dem. výboru, — totiž pomoci peněžité. Eph. Holland zadarmo neudělá ničeho, skalopevní demokraté z Kentucky také zadarmo přes hranice nepůjdou v den volební, aby soudruhům pomohli. Jak pochodili, nedovídáme se, ale panuje pověsť, že senator Barnum z Connecticut jim notně vycinkal. Že prý hlásají zelenáčnictví, postaví zelenáčnika za kandidáta a pak lezou k tvrdoměneckému východu žebrati o pomoc.

‡ Však jsme se nemýlili, když jsme onehdy pravili, že nyní an Grant přijíždí nazpět, bude na čase, aby demokratické časopisy vytáhly ze starého haraburdí bubáka: Ceasarismus. Ve Slavii čteme: "Četná znamení poukazují k tomu, že budoucí president Spojených Států bude se nazývati U. S. Grant, a v postavení tom nejspíše již pak zůstane." Nebylo by dobře připomenouti si, jak před minulou pres. volbou po 3 roky s tím samým bubákem hrozně strašila a jaké fiasko ten bubák se dodělal?

‡ V Massachusetts nechybí na politických stranách. V pondělí min. týdne odbývali tam konvenci "mladí republikáni," druhý den republikáné, ve středu butlerovci demokraté, ve čtvrtek butlerovci nezávislí. Dnes mají konvenci temperencláři a dne 7. příštího m. demokraté.

‡ Co se Kallocha týče, nebylo též třeba vystavovati mu vysvědčení ctihodnosti. Toma vysvědčení to dala Dělnická strana, jediná to nepoctivá strana na pobřeží Tichomořském; to ale činí z Kallocha v očích redaktora P. Z. darebáka. "Den. Novověku." Au contraire! Pokrok Západu řídí se vždy dle hesla: Give the devil his due. Proto bezpočtukráte bojoval proti nehodným kandidátům rep. strany slovem i pérem. Dennice Novověku však právě naopak velebí všechny kandidáty strany ku které se právě hlásí, ať jest to republikánská, demokratická, zelenáčnická neb dělnická a hanobí bez ohledu všechny protivníky. Pokrok Západu neváží, že z darebáka stane se poctivec když přistoupí k straně republikánské. Však Dennice Novověku má každého darebáka hned za poctivce jak přistoupí k straně demokratické neb dělnické. Viz: Butler, Kalloch atd.

‡ Dennice N. také aby se čerchmant zachoval. Když vláda chránila černochy na jihu po ukončení války před násilím a kukluxtvím, naříkal redaktor její nad utiskováním tam bělochů. Když je ponechává samu sobě, naříká že roztrhli jejich pouta a zůstavili je samu sobě. Též stěžuje že jim vláda nedala půdu, po příkladu cara ruského. Škoda že neví, že máme zákona homesteadního. Máme za to, že kdo chce psa bít, vždy nalezne hůl.

‡ Zajímavo jest, že ve Wisconsinu od strany demokratické, která v minulých letech stále tvrdila, že je stranou protimonopolistickou, dostalo se nominace pro guvernéra bankéru a železničnému magnátu Mitchelovi. Tou nominací dokázala strana ta, že je stranou pokryteckou.

‡ Svobodomyslný sjezd, který dne 13. a 14. t. m. v Cincinnati zahájen byl, byl dosti bouřlivý. Na vyzvání ku všem svobodomyslným by se zúčastnili, dostavila se velká část socialistů, kteří sjezd ovládli. V platformě která tu sestavena byla, požaduje se zkrácení doby pracovní; zákaz práce dětské; odvolání zákonů proti tulákům; zrušení národních banků; zrušení majetnictví pozemků; nucené školství; odejmutí výsad korporacím, které by škodné byly lidu; hlasování voličů o všech zákonech navržených; volení všech úředníků; odvolání nedělních zákonů. Některé z požadavků těchto jsou arci velice žádoucné a budou dříve neb později provedeny; některé však jsou buď nepraktické, buď ilusorní.

ZE SALINE CC.

Naše příští volby!

(Pokračování.)

Co se týče pana Castora, že se k němu vzhlíží co k nějaké politické modle, není nic jiného než drzá smělost, s jakou on své politické rejdy provádí. Jest jeden z těch ctižádostivců, kteří se chtějí proslavit, byť to bylo skutkama sebe nekalejšíma. Většina jej ctí jen proto, že se jej bojí, až přijde ale čas budou všichni ti, kteří jej nyní ctí mít účastenství v pochování jeho slávy. Člověk který nemá žádných zvláštních schopností, je již mistrem v kuti politických piklů, umí své plány tak uspořádat, že ač sám není nikde, přec již všechno co od něho pochází Castrovinou smrdí. Jest hotov spojit se s jeho nejúhlavnějším nepřítelem, jen aby dosáh vrch v politice. Své nepřátele potírá hezky tajně a ubohý kdo se dostane do jeho rukou; on nikdy nemá totiž smělosti veřejně sebe hájit, čeká ale doby, kde by se jak dravá šelma na svou oběť vrh.

Co se jeho temperenclářství týká, je pravda, do hospody nechodí jenom před volbou, proto bych si přál miléma štenkářstva vyobrazit jeho radý obličej, ten dozajista prozradí p. C., nechodí-li do hospody, že dostává jeho whisku v lékárně. Castor je jediným člověkem, který z politiky dělá peníze. County je jeho vemenem, z kterého by rád věčně cucal, však přijde jednou čas, že jej celé county odstaví. Měl takovou moc snad čarovnou, že za posledních let, co on chtěl v county prorazil, až pro jméno demokrat hledí vždy o to, ať již demokrat neb republikán neb zelenáčník, dostat lidi své přívržence do úřadu, tak aby se vše dařilo v prospěch jeho kapsy, jen z toho si pomohl s žádným obyčejným obchodem.

O panu Castorovi daly by se celé litanie psát, avšak musím i o několika jiných pánech slovo promluvit. Že si bude z celé té věci pan C. málo co dělat, ať mu to hezky za teplo doneson, to vím a ani to nebylo mým míněním, jelikož znám, že co se týká jeho cti, takové maličkosti on si ani nevšímne; více bylo mým přičiněním krajanům našim objasnit, s kým mají co dělat a kdo naše volby v county řídí, tak aby pak dělali, co za dobré uznají. Rozumí se samo sebou, že on sám vlády není a že je třeba i jeho náhončích se chránit.

Nejrovnější jemu kolega je náš countní soudce J. H. Hardy. Dokud byl ještě kovářem, byl pravý beránek, tenkrát ještě věřil, že není člověku na škodu, pakli po těžké denní práci, pěkně střídmě jednu nebo dvě toho božího trunku vylouskne; ale nyní pekelný, nápoji — apage, odstup satanáši!

Z tichého beránka vyloupl se vlk; nechť kdo jej zná řekne zda mu křivdím. Je hrdým, kouká se na lid jen z vysoka, svou úřední důstojnost dává tak na jevo, že pomalu by zapoměl mluvit. Zapomíná že byl také dělníkem a že jen dělníci jej na to místo povýšili, odkud bohdá jej zase ti samí sníží. Rád by se ve svém teplém hnízdě udržel a to pomocí Castora. Jest nyní temperenc, ale není tomu ani dva roky co byl tak plný whisky, že v hostinci u p. J. N...ka měl tu největší chuť se prát a za nějaký čas, když ten samý hostinský, proto že jednomu musel dát přes hubu, byl postaven před Hardyho, musel zaplatit $25.

Podívejme se na pana Hardyho co soudce, jakou úctu on má před vykonáním zákona. Každý bude dosti dobře vědět, že zákon nepovoluje nikomu, by jej sám bral do rukou a pro jeho vykonání volíme si naše soudce. Zákon nepovoluje nikomu, pakli by souseda dobytek dělal jaké škody, by ten samý jej zmrzačil, to ví i p. H.; ví že je povinnosti ten samý zajmout a za náhradu žádat. Podívejme se jak on samý v podobném případu dělá. Již co je soudcem stalo se, že jednomu wilberskému občanu p. Mrkvičkovi, utekli prasata do zahrady p. H., a ač tam nemohli udělat žádných škod, střelil po prasatech. Ze 4 prasat postřelil všechny a jedno z nich musel p. M. hned zabít a druhé jen že vyvázlo. Jindy zase střelil po krávě také Čechovi. Myslím to že by postačilo, aby krajané naši viděli co je to za padoucha a podařili se mu dostat nom'naci, aby jej zvolili — ostat doma.

(Dokončení bud.)

Přistěhovalci.

S hamburskou parolodí "Herder", která 3. září vyplula, přibyli do New Yorku následující Čechové: Hudík Josef, Rybák A., Drabalík Jindřich a Ulrichova Josefa.

Všichni, kdož se nerozhodli dosud, jaký lék použíti mají proti zimnici, měli by si všimnouti dopisu pana pastora C. C. Jacoba z Willow Tree, Mason Co., západní N.: "Dra. Aug. Kœniga Hamburské kapky se v okolí tomto velmi užívají. Z vlastní zkušenosti vím, že jsou spolehlivým prostředkem proti zimnici, an mne od ní osvobodily."

Farma na prodej

160 akrů, — 75 akrů vzdělaně, — 15 akrů lesa a voda protéká celý čas. Nové pěkné stavení o třech světnicích. Vzdálenost od města Fairbury 8 mil; 3 míle od pošty. Bližší zprávy podá nepodepsaný, když se mu dopíše pod adresou: F. Červený,
[do 28] Rose Creek, Jefferson Co. Neb.

Má obdivuhodný účinek na vnitřnosti, ledviny a játra! Co? Kidney Wort, zkuste jej.